

[Grove]

Derfor synes jeg, det er en god ting, regeringen lægger op til, at de ældre og erfarne reservelæger nu bliver fastansat i stillinger som speciallæger. Dermed får vi en større kontinuitet, og patienterne vil møde disse erfarne læger og få en betydelig bedre information om, hvad der skal ske, og forhåbentlig også om, hvor lang tid det vil tage, osv.

Det mener jeg er et stort fremskridt, som vil give mange flere tilfredse patienter og dermed betydelig bedre forhold mellem vore sygehuse og patienterne, og det skal vi også sørge for.

Det andet, jeg har bemærket i bemærkningerne til dette lovforslag, er, at regeringen lægger megen vægt på, at vi skal forbedre uddannelsen af vore yngre læger. Jeg ved, at der er mange unge læger, der i dag ikke på rimelig tid kan få gennemført deres 18 måneders turnustid. Jeg forstår godt, at de unge læger er utilfredse med det, og det er også spild af ressourcer.

Derfor er jeg glad for, at man i dette forslag lægger op til, at man skal tilrettelægge såvel den praktisk-kliniske grunduddannelse som den videre uddannelse på en effektiv og veltilrettelagt måde for de unge læger.

Jeg tror, det er en af de ting, et udvalg må arbejde meget med. Dermed vil vi skabe bedre forhold for reservelægerne og de yngre læger.

Når vi får fastansat ældre reservelæger i speciallægestillinger, undgår vi det utilfredsstillende forhold, vi har i dag, at mange lidt ældre yngre læger næsten må føre en nomadetilværelse, hvor de skal flytte fra stilling til stilling, hvis de ikke når at blive overlæger. Det må give tilfredshed hos lægerne, at de kan opnå det, og en betydelig bedre arbejds-gang på sygehuse er også til gavn for patienterne og dermed til gavn for os alle.

Man kan sige, at det lovforslag fra regeringen, vi behandler i dag, tager hensyn til patienterne. Ja, det gør det i allerhøjeste grad. Men det er velafbalanceret, idet det også giver en række muligheder for lægerne. Hvis det nævn og det udvalg, der bliver nedsat, udfører et fornuftigt stykke arbejde, vil såvel de ældre reservelæger som de yngre læger få betydelig bedre muligheder for at udføre deres arbejde på vore sygehuse, og vi kan forenkle arbejdsgangen på vore sygehuse til gavn for patienterne og for os alle sammen.

Derfor håber jeg, at begge parter i denne konflikt vil gå meget aktivt ind i arbejdet i nævnet og udvalget, så vi kan få det gode sygehusvæsen igen.

Jeg skal ikke undlade at sige til hr. Henning Rasmussen, at regeringen naturligvis har haft flere forslag til diskussion, og vi har også i den konservative folketingsgruppe set flere oplæg.

Jeg vil gerne spørge hr. Henning Rasmussen – ja, det skulle egentlig være hr. Svend Auken; nu kan jeg se, at hr. Svend Auken er kommet til stede –: var de hårde udtalelser, der kom den anden dag, fremsat, fordi man havde set dette forslag, eller var det på baggrund af nogle tilfældige avisrygter? Så synes jeg nok, at det er beklageligt i en så alvorlig konflikt som denne, at oppositionspartiets ordfører udtaler sig så hårdt og kontant. Det er altid bedst at vente med at udtale sig, til man er sikker på, hvad regeringen lægger frem.

Der har aldrig været tale om andre forslag. Dette er det endelige forslag, og det er vi tilfredse med fra Det Konservative Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg tror, hr. Grove har ret, når han siger, at det forslag, vi i dag behandler, og som vi i princippet har sympati for, er det endelige forslag fra regeringen.

Men det er ikke ensbetydende med, at regeringen ikke har haft andre ideer undervejs. Vi har ad de kanaler, som er normale – det er jo et demokratisk samfund, og jeg går ud fra, at regeringen har diskuteret det med de kommunale organisationer osv. – undervejs selvfølgelig fået indtryk af, hvilke overvejelser man har gjort sig, og benyttet vores adgang til i den offentlige debat at give udtryk for vores endog meget stærke bekymring over en tanke, som var langt fremme og bl.a. blev fremført af arbejdsministeren selv i fjernsynet: at lovgivningsmagten skulle påtage sig i detaljer at lovgive om arbejdsforhold på arbejdsmarkedet.

Det har vi klart taget afstand fra. Vi har hele tiden anbefalet, at man fandt en metode, som var i overensstemmelse med traditionerne på det danske arbejdsmarked. Det vil sige, at man i tilfælde af et indgreb enten be-